

עמ"ת 31212/11/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחויז ב חיפה

עמ"ת 20-11-31212 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר)

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים מדינת ישראל
נגד פלוני (עוצר)
משיבים **ההחלטה**

1. ערך על החלטת כב' השופט ד"ר שלמה מיכאל ארדמן מבית משפט השלום בקריות, בתיק מ"ת 13965-11-20 ביום 11/11/2013.

2. כנגד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג) ואיומים. כתוב האישום מגולל מעשה קשה, חמור, לפיו ביום 26/10/2013 תקף המשיב את המטלוננט, אשטו, משך אותה לחדר השינה, בעוד יядו הצדדים בבית ובنم הקטין (סובל מאוטיזם) שוכב באותה מיטה.

3. המשיב סטר בפניה של המטלוננט הכה אותה באגרוףו, וחנק אותה בידיו; בת הצדדים הבחינה במתרחש והזעיקה משטרה; שוטרים הגיעו תוך דקות ספורות ונאלו צו להשתמש בכוח ממשי על מנת להרחק מהשיב.

4. מצוין כי מהלך אקט החניקה היו מכנסי המשיב מופשלים, ונשקל אף אישום חמור יותר.

5. אין חולק בדבר קיומה של תשתיית ראייתית לכוארית; מרבית האירוע מצולם; עילת המעצר סטטוטורית.

6. השופט קמא ליווה בתיק מהלך המ"י ועל כן הכירו לפני ולפנים; ביום 20/11/2013 שמע בית המשפט קמא מערך פיקוח מוציע; השמיעה הייתה לפני ולפנים, כנדרש; לאחר התלבטות של ממש, העדיף בית המשפט קמא חלופה על פני מעצר ממשי, במקום מרוחק, בפיקוח בית המשיב; על החלטה זו נסב העරר.

7. המאשימה מצינית כי מדובר באירוע בעל חומרה יתרה, ובנאים, אשר נשקפת ממנו סכנה מהותית; לכל החפות, אליבא המאשימה, יש להפנות עניין הנאשם לבחינת שירות המבחן.

- .8. מהלך הדיון בפני הצעתי לעבות באיזוק אלקטרוני; ב"כ המשיב נתן הסכמתו אף העוררת סירבה; נטלתי תיק החקירה לעיון.
- .9. מדובר במקרה מורכב ומסובך, המעורר התהבותות; לא בכדי תהושה דומה מעורר במקרה זה בבית המשפט קמא והן כאן.
- .10. מחד- רף האישום מהותי, ורק בכך לא נגמר האירוע בתוצאות קשות משמעותית; מעבר לאלימות הקשה, בנסיבות ילדים, יש לזכור כי קטין הסובל מאוטיזם שהוא בוצעו הדברים; המשיב הטעלם מכל הסובב, לרבות מהעובדת כי בתו מחיה במקביל למשטרה ומצלמת התנהגו!!!
- .11. מנגד- המשיב דן בן 72, ללא עבר פלילי. המשיב חולה אפילפסיה, ועל פי המסמכים הרפואיים עבר תהליכי של דמנציה; החלופה שהוצאה מרוחקת, תספוק התרעה טוביה, ותאפשר מוגנות סבירה למATALONG; מערכת הפיקוח עשו רושם טוב (ובכן אין כוונה להטערב).
- .12. הילך זה אינו רק במישור הפלילי, ויש לו משמעות גם במישור הטיפול; גם בכך אלמנטים מעוררי התלבטות.
- .13. לאחר ששליתי הדברים, לא בלי התלבטות, החלטתי לקבל הערר, להורות על המשך מעצר המשיב ולהפנות עניינו לשירות המבחן. הטעמים כאן במספר מישורים.
- .14. ראשית, במישור העקרוני, במקרים אלימות במשפחה, בוודאי עם גורמי סיכון כמו כאן, ראוי להיעזר בגורמי טיפול; מישור עקרוני זה בא לכדי ביטוי בבש"פ 4424/19 **مسألة נ' מ"י**.
- .15. שניית- דוח הרוחה- לתיק צורף דוח האגף לשירותים חברתיים, מיום 20/11/3; הדוח מתאר את ההתדררות הנמשכת בהתנהגות המשיב- החל משנת 2018, עת הושמעו אויומים, עבר לשנת 2019 עת החלה אלימות כלפי **הילדים**, התנהגות שאינה אפשרה מחיה בבית, והמשך בשנת 2020 ("מכה הילדים עם מקל....נכנס מתחת לספות ומחפש אנשים"). הדוח מלמד כי עקב ההפרעות, ספק אם מסוכנות המשיב נקודתית כלפי המטלוננט; למעשה בעיות הנירולוגיות גורמות לכך להחשבות שווא, המופנות כלפי כל הסובבים. העתקת מיקום החזקת המשיב עלולה להפנות מחשבות אלו לסובבים החדשניים, לרבות מפקחים.

- .16. שלישית- תיאור האירוע בצלמות הגוף- קשה להטעלם מהעובדת כי שום דבר לא מצליח לעזור את המשיב; בתו של המשיב מנסה לעזר בעדו, יחד עם המטלוננט, ואיןנה מצלחה. גם גורמי סביבה (המצאות הילדים) לא עוזרים המשיב; חמוץ מכך- השוטרים המגיעים לזירה מתקשים בעצםם להתמודד

- עם התנהגות המשיב וה"מأسה" שלו, וספק אם בתו תצליח.
- רבעית- בביסיס- גם המטלונת סבורה כי המקום הנכון אינו חלופה ביתית, אלא חלופה טיפולית; לדעה זו אני שותף; ספק אם חלופה ביתית לא רק יכולה להקלות הסיכון, אלא גם יכולה לספק מענה טיפול הולם למשיב.
- ושוב, לא ניתן להתעלם מחומרת האירוע והגון המני הלמידים על מסוכנות, גם אם מקורה בעיה. גם אם המשיב אינו "אשם" בעצמת הסיכון, לא ניתן להתעלם מעצמה זו.
- הmarkerה אכן מעורר קושיה, אך מקום בו קיים ספק אם הסיכון בר הקהיה, מקום בו לגורם מڪצע לא רק מומחיות, אלא גם יכולת פתרון (מוסדית), אין מנוס אלא להמתין.
- שירות המבחן יעשה מאמץ להגיש תסקירות מוקדם ככל האפשר, ובמידת האפשר תוך 30 ימים; מחלוקת הרווחה וב"כ הצדדים יעבירו החומר המרכזי בידיהם על מנת לקצר ככל האפשר זמן עריכת התסקירה; התסקיר יוגש לבית המשפט כאמור וזה יעשה קבוע מוקדם ככל האפשר לאחר מכן. השב"ס יודא כי המשיב מטופל ומושגח.
- עד החלטה אחרת, ישאר המשיב במעצר.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תשפ"א, 15 נובמבר 2020, בהיעדר הצדדים.